

det paa ingen Maade har været min Tanke at fremsætte noget som helst Ironi ved hvad jeg sagde ved Sagens 1ste Behandling. Det var Alt vel meent, og jeg troer, at det ærede Medlem, naar han vil eftersee mit Foredrag, vil erkjende, at jeg aldeles ikke har sagt de Ord, han nævnte, paa den Maade og i den Udstrækning, hvori han citerer dem, ligesom han vil see, at der ikke var Spor eller Tanke af Ironi i, hvad jeg udtalte. Naar jeg nævnte, at Huusmænd og Underster kunde komme ind i Landstinget, var det min Tanke, at det for det folkelige Element virkelig vilde være rigtigt at kunne sætte dygtige Huusmænd ind i Landstinget. Det ærede Medlem, som nu sidder i Folkethinget, vilde da maaskee kunne indtage en Hædersplads i Landstinget, hvilket han ikke nu kan, ligesom han gjør i Folkethinget.

Berthelsen: Jeg opfaste i Formiddags et Par Spørgsmaal, som ikke fandt nogen Besvarelse. Det første gik ud paa, hvorvidt efter det nye Udkasts § 37 en enkelt Mand kunde baade faae umiddelbar og middelbar Valgret til Landstinget. Jeg har imidlertid mellem Møderne faaet Besvarelse derpaa af en æret Lovkyndig fra den modsatte Leir, som erklærede, at efter Lovens Bogstav kunde Saadant finde Sted, saa at en Mand, der var valgt til Valgmand og tillige var blandt de Høiſtbeſtatte, kunde møde med 2 Stemmer ved det endelige Valg til Landstinget. Det andet Spørgsmaal, som jeg ved en Udtalelse fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har faaet besvaret, gik ud paa, hvorvidt det var retfærdigt og ligeligt fordeelt, naar enhver Sogneforstanderskabskreds, uanset, hvor stor eller lille den er, kun skulde stille 1 Valgmand, medens tidligere en Kreds kunde stille indtil 10 Valgmænd, og det er ogsaa fra den anden Side blevet mig indrømmet, at det var uretfærdigt og uligeligt. Jeg skulde ikke have fremhævet disse mindre betydelige Spørgsmaal, naar det ikke var, fordi de ogsaa ere en Draabe mere i det store Uretfærdighedens Hav, som er blevet oprullet for os ved det foreliggende Grundlovsudkast. Der er naturligvis langt vigtigere Spørgsmaal, som imidlertid tidligere have været paa Tale og ere

blevne drøftede, saa at jeg ikke behøver at gaae ind derpaa. Som et Spørgsmaal af dette Slags skal jeg dog navnlig fremhæve, at det foreliggende Udkast ligesom slaer fast den Standsforſkjel, som det laa i Femejuni Lovens Tanke at nedbryde. Maaskee er det ikke fuldstændigt lykkes denne, men efterhaanden vilde dog denne Forſkjel være forsvunden, medens den nu atter vil hæve sig, og Stænderne ganske anderledes staae stibt overfor hverandre, saafremt Udkastet bliver til Lov.

Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Thurah) gav os et temmelig mørkt Billede af, hvem det var, at den forrige Valgret overdroges til. Jeg antager, at hans Erfaring navnlig var hentet fra Derne, hvor han er meest bekjendt; men ogsaa for Sjællands Bedkommende kan der desværre være meget Sandt i hans Fremstilling. Dertil kommer det nye Moment, at der hos os vil være mange af de Høiſtbeſtatte, som faae den dobbelte Valgret, der ikke ere Fædrelandet hengivne, idet der er mange Høiſtæner derovre, som have faaet Indfødsret, men have bevaret deres thofte Sympathier, og som nu ville komme i Besiddelse af denne dobbelte Valgret. Endvidere har jeg den store Betænknelighed ved Grundlovsudkastet, at hvilken meningsløs eller fornuftig Titel man end vil give det, vil det som Lov dog aldrig komme til at hedde: „Grundloven af 5te Juni eller Frederik den Syendes Grundlov“, men vil altid blive kaldet „Christian den Niendes Grundlov“, og dette er, mildest talt, ikke helbigt. Det er ganske vist, at i en constitutionel Stat maa Regjeringen støtte sig til Majoriteten, men jeg vil bede Ministeriet at see hen til, om den Majoritet, som den foreløbigt har samlet om Lovudkastet, er en sluttet Hær, og om der kan siges at være noget Forbindende eller fælles Forenende i denne Majoritet med Hensyn til fælles Anstuelser, eller om ikke det, som forener denne Majoritet, udelukkende er den Tanke, at faae Ende paa denne Forfatningsſag; men det er i alt Fald et for negativt Standpunkt til at danne en Majoritet paa. Nei! Ministeriet, det er jeg vis paa, stuffer sig selv, hvis det troer at hofte noget som helst Parties Taknemlighed ved paa saadan Maade